

Беседа Патријарха српског Порфирија на устоличењу Епископа шабачког Јеротеја

Преосвећени саслужитељу и брате у Христу Јеротеје, Блажењејши, високопреосвећени и преосвећени оци и браћо архијереји, браћо свештеници, часни монаси и монахиње, верни народе Шабачке епархије,

Сабор наше Свете Српске Православне Цркве је благодаћу Духа Светог изабрао Вас, Владико брате Јеротеје за Епископа на катедри епископа шабачких. Знамо сви да простори ове епархије имају дубоке хришћанске корене који сежу још у прве векове. Из најранијих времена знамо за Епархију сирмијумску. И пре него што су Словени у огромном броју населили ове просторе, овде је била жива Реч Христова, Црква је постојала и сабирао се верни народ на свету Литургију. Сабирао се народ да би ту учествовао у тајни будућег века, да би предокушао пуноћу за коју смо створени као људи и на коју смо сви без изузетка позвани. То нам сведочи данашња јеванђељска прича о домаћину који је женио сина, а да не улазимо у анализу те јеванђељске приче, домаћин васељене, читавог видљивог и невидљивог

света јесте живи Један у Тројици Бог. Он је све људе позвао и назначио да буду учесници Његових добара, да буду учесници Његовог живота по благодати.

Дакле, ово су простори који су од најранијих времена хришћански. Сирмијум је био у данашњој Митровица где сте ви, Владико и брате, поникли, родили се, узрасли, одрасли и живели све до одласка у манастир. И то има засигурно неке симболике. Израз је промисла Божјег. И од временима када су наши преци постали хришћани овде постоји жива Црква која је у склопу јурисдикције оних који су били плод љубави, вере и духовног рада и дела Светог Саве. Од Светог краља Драгутина па наовамо постоје епархије, у којима су се организовали хришћани на овим просторима. Негде од краја 18. века постоји Шабачко-ваљевска епархија. У једном тренутку наш Свети Сабор је осетио потребу да због плодноснијег духовног и пастирског рада ту епархију подели на две епархије, тако да је од владике Лаврентија Шабачка епархија постала самостална. Али један је Христос, једна је Црква Његова, једно је Тело Његово. Иако свака епархија јесте пуна Црква, носи собом пуноћу Цркве, свака Епархија јесте Тело Христово, али исто тако заједно са свим другим епархијама и са пуноћом свих православних помесних Цркава опет светотајински мистично јесте једно Тело., јер је у Цркви Христовој све антиномично. Иако постоје многе ствари које се могу описати, како ми кажемо, језиком Цркве као катафактички позитивно, ипак је суштина и смисао у апофатици, тј. у превазилажењу, или боље речи, у преображавању свега онога што јесте и што се види у тајни Христовог тела, које јесте мистично, небоземно, оно јесте овде, али није одавде. Дакле, и Шабачка епархија јесте пуна Црква, и свака Литургија је пуна Црква, јер у свакој Литургији је сам, пуни, потпуни Христос.

Наш Сабор је изабрао Вас, владико Јеротеје, да водите ову Цркву како би она била једно тело, један организам са нашом Српском Православном аутокефалном Црквом, а кроз њу једно тело, један организам са пуноћом Православне Цркве, са Једном Светом Саборном и Апостолском Црквом. Епископ јесте глава Цркве, али није сам Црква. Он је на месту Христовом, по обличју Христовом и постављен је по благодати Божјој молитвама и избору Сабора да би водио живи организам Цркве, да би био домаћин једне Епархије. Свети оци епископе називају домаћинима, духовним домаћинима једне Епархије, јер су они домаћини на светој Литургији, на месту Христовом. Свети Климент Римски у својој посланици упућеној Коринћанима вели управо то да је Епископ на месту Христовом, а да је живи Бог Отац дао ауторитет Сину своме, а Син дао апостолима, а апостоли предали епископима, да би

ауторитет Оца био присутан у Цркви. Отуда је, каже Свети Климент Римски, Епископ позван пре свега да буде отац повереног му народа, не да има моћ да по свом нахођењу процењује и суди, него добија пуномоћ да управља управо ауторитетом који му је поверен, ауторитетом који је потекао од Оца и дат кроз Сина у Духу Светоме Цркви Христовој.

Ево, има ли већег благослова него да Епископ на месту Христовом има пуномоћ да у име Христово и у име Цркве води поверено му стадо. Водити значи бити увек у свему први, али најпре у ономе у чему је Христос био први – у крајњем смирењу. Дакле, Епископ је позван да много слуша, да много трпи и отрпи, да много поднесе, да се једном речју распне, да се поистовети са Христом на крсту Његовом. То је предуслов и увод у оно што крст већ у себи садржи, а то је тајна и реалност победе, тајна васкрсења.

Зато ми данас овде сабрани, драги Владико, предавши ти у име Сабора жезал архијерејски, молимо се Богу пре свега и желимо да Вам у свему буде пример и углед Господ наш Исус Христос, али не само спољашњи углед на који се гледа, него унутрашњи, суштински углед, тј. онај са којим ће се непрестано поистовећивати толики свети архијереји из рода нашега, од Светога Саве па до данас. Нимало није једноставно и нимало није без напора водити Христову Цркву, али тамо где има смирења и поверења у Христа, као и свести о томе да је све од Њега и у Њему, већ у том ставу постоји победа и тријумф. Нека Господ буде са Вама, а и ми сви се препоручујемо Вашим молитвама.

Вама, браћо и сестре, честитамо на новом Епископу и саветујемо и позивамо да у свему следите реч Христову која се проповеда у храму Божјем, да слушате реч Јеванђеља и имате Христа за меру, јер многи би људи хтели да без Христа буду мера и мерило, да нас уче шта је то честито, шта је то исправно, шта је истина, шта је правда, шта је љубав. Наравно да унапред не кажемо да не могу бити у праву или делимично у праву, али све и свја проверавамо речју Христовом, речју Јеванђеља. Рекао си да је правда то, рекао си да је слобода то, рекао си да је љубав то и то. Саслушао сам те, али окренућу свој поглед према Јеванђељу и речи Христовој да проверим да ли ниси вук у јагњећој кожи или си можда и сам у заблуди. Све оно што је прошло кроз проверу Христову и јесте вредно не само да ћу прихватити, него ћу и прославити и потврдити да је истина. Међутим, због свега што није прошло Христову проверу, најпре ћу се помолити Богу за тебе, а онда са љубављу покушати да посведочим шта то каже онај код кога сам проверио да ли је истина то што си рекао. Ето то је реч епископа, то је реч Цркве. Позивамо вас да чујете реч Цркве, да се уподобљавате њој, јер је она сигурни

пут који води у Царство небеско, али и оно што је за нас овде и сада важно – пут унутарње стабилности, пут радости, пут лепоте, пут љубави, истине, правде и слободе. То је, дакле, реч епископа, На то вас позивамо, браћо и сестре, а сигурни смо да ће ваш Владика дати све од себе да реч Христову у најбољем и најисправнијем облику вама сведочи живећи њом.

Владико, нека сте благословени и да сте увек и сада достојни имена Христовог, имена Епископовог.

spc.rs